

ПОСЛЕДЊОМ пресудом двојици хрватских генерала у Хагу ремете се наши досадашњи напори и Србија мора да размисли шта нам даље ваља чинити, истиче у интервјуу за "Новости" министар спољних послова Иван Мркић.

* Јесте ли о одлуци Хашког трибунала разговарали с европским партнерима?

- Срео сам се у понедељак одвојено с италијанским министром Терцијем, албанским Панаритијем, босанским Лагумџијом и словеначким Ерјавцем. Упознао сам их с расположењем у Србији поводом ове пресуде, заиста тешко описиве у сваком смислу. Она се просто и не може назвати пресудом, него политичком одлуком изашлом из органа који би требало да дели правду. Ослобођени су људи који су учествовали у злочину, у протеривању 220.000, а можда и више цивила, неки говоре и о 250.000. Реч је о убијању око 2.000 људи, од тога неколико стотина деце. И, сада, једноставно, долазимо у ситуацију да се сви понашају као да се ништа није десило.

* Какве су биле реакције ваших саговорника?

- Морам да истакнем да су сви саговорници имали пуно разумевања због такве реакције у нашем народу и руководству, и да свако схвата да је у питању нешто што се ничим не може објаснити.

* Ми ту сад не можемо ништа да променимо...

- Нисам баш сигуран да је тако! Чекамо да се огласи тужилац. Прво би он требало нешто да каже, јер очигледно је тако радио свој посао да није произвео никакав ефекат. Чекамо њега, па ћемо даље видети шта нам је све на располагању, да бисмо задовољили правду.

* Хоће ли та одлука утицати на сарадњу у региону?

- Сасвим је сигурно да хоће! Не можете после овакве одлуке да се правите као да се ништа није десило. То што је учињено је толико болно и толико ремети разне напоре који су досад учињени да ми морамо да "станемо мало на лопту" и размислимо шта нам ваља чинити.

* ШТА конкретно подразумева свођење сарадње с Хашким трибуналом на технички ниво, после пресуде Готовини и Маркачу?

- Ако можете да замислите нешто што је најминималније у контакту, тако ће бити.

* Следи још неколико пресуда Србима у Хагу. Шта очекујете?

- Излишно је о томе и говорити. Можете мислити шта о томе мислим, када се пуштају ови људи који су учествовали у злочинима! Мислим да је сада сувишан сваки коментар о нашим који су предмет истраге.

* Да ли ће то посредно утицати на наш европски пут?

- Ми смо европски пут изабрали ради себе. Сигуран сам да ће се једнога дана то препознати.

* Како ЕУ гледа на те наше напоре?

- Врло добро се оцењује и наше напредовање и напор који чинимо у дијалогу, као и начин на који обезбеђујемо своје интересе. Све се то уважава и добија све већу подршку.

* Остало је још двадесетак дана до одлуке Европског савета о Србији...

- Искрено говорећи, немам никаквих посебних очекивања у том погледу. Процењујем шта може да се догоди, али мислим да би било упутније да се о томе изјашњавамо уочи саме одлуке, јер ћемо дотле имати још низ сусрета и много дипломатских активности које ће нас поучити шта вреди очекивати.

* Шта стоји у иницијативи шест или осам земаља о Србији?

- Непрецизно је уопште говорити о броју земаља. Верујем да има сигурно двадесетак чланица које су у овом тренутку за то да Србија приђе ЕУ. То је велики број земаља које гаје добра осећања према нама и препознају све напоре које чинимо. Остаје на најутицајнијима да процене и дају завршну реч у децембарској препоруци. Али и то није крај. Биће још многих препорука.

* Хоће ли бити тог "условног датума"?

- Не бих уопште спекулисао у том смислу, нити мислим да треба да се због тога узбуђујемо.

* Шта нас очекује до те одлуке?

- Оно што смо започели као нова влада, то постојано радимо. И, нећемо се освртати на временске одреднице, које нити себи дајемо, нити желимо да их означавамо, да не бисмо имали додатно оптерећење, без икакве потребе.

МИНИСТАР Мркић је у понедељак у Бриселу учествовао у раду регионалне конференције Јадранско-јонске иницијативе, коју је својевремено иницирала Италија, а којој је Србија, као наследник СРЈ, председавала крајем прошле и почетком ове године.

- Имамо своје пројекте који се највише тичу инфраструктуре, прекограничног промета и слично. Ако ЕУ препозна ову иницијативу као нешто што и њој припада, она би могла да располаже одговарајућим фондовима из којих би се финансирали пројекти корисни за све земље чланице.